

ՀԻՏԱԼԻ
ԲԻՆՉԿԻ

ՊԱՏԻԿ, ԲԱՅՅ ՃԱՏԻԿ

ՊԵՏՉՐԱՏ • 1930 • ՅԵՐԵՎԱՆ

-4 MAR 2013

2773

891.715.

P-62

Uy

-6 NOV 2011

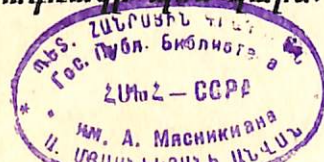

Քայլում եր Սուրիկը ճահճի միջով: Մեկ ել—ընը—յե-
ղեգների մեջ հրես մի կտուց ե յերեվում:

1007
32595 1346

Հոփ—բռնեց այդ կտուցը ու դուրս բաշեց վիզը յերկար,
կտուցը յերկար մի թռչուն—խսկական ձկնկուլի նման, բայց
ազոտվի պես կարճ:

«Ճուտ ա», մտածեց Սուրիկն ու, թռչունը ծոցը դնելով,
վազեց տուն։

Տանը ձկնկուլին բաց թողեց սենյակում ու ինքը մտավ
անկողին քնելու։

«Եզուց,—մտածեց,—կեր կտամ»։

Առավոտը վոտները կախեց մահճակալից, ուզեց վարտի-
կը հագնել: Իսկ ձկնկուլը նրա վոտի մատը տեսնելով՝ կար-
ծեց գորտ ե: Ու—թը՛խկ—խփեց կտուցով:

— Վա՛յ, վա՛յ,—ճչաց Սուրիկը: —Դու ուզում ես կովե՞լ
ինձ հետ: Չուչիկ, Չուչիկ, եստեղ արի:

Չուշիկը հարձակվեց ձկնկուլի վրա, ձկնկուլը Չուշիկի կտուցով, ինչպես մտրակով, կտրում էր նրա մազերը և ծակում մարմինը. կտրում էր ու ծակում, Չուշիկի բուրդը, թռչում էր դեռ ու դեռ:

Մեկ էլ Չուշիկը պոչը վտանների արանքը կոխեց ու փախավ: Ձկնկուլը նրա յետևից: Գնում էր ու կտցում, գնում էր ու կտցում, — հեռու ճամփից, հեռու:

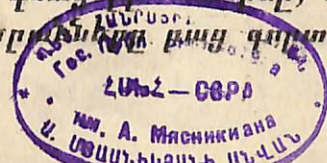
Սուրիկն ընկավ ձկնկուլի յետեւից: Բայց եւ ուշ եր.
 ձկնկուլը թեւերը թափ տվեց ու հայդա՝ թռավ-անցավ
 ցանկապատը:

Սուրիկի բերանը մնաց բաց — Այ քեզ ճուտ: Պատիկ
 բայց ճտտիկ...

Բայց ձկնկուլը մեծ թռչունն էր, միայն թե բոլոր կարճ
 տեսակից էր:

Թռավ-գնաց էր ճանիճը, ուր ճուտերը բնում վաղուց
 բաղցեւ, բերանները բաց գտնու էին ուզում:

ԳԻՆԸ 50 ԿՈՊ.

680

2773

ВИТАЛИЙ-БИАНКИ
МАЛ ДА УДАЛ

ГИЗ ССРА 1930 ЭРИВАНЬ

ՆԿ. Գ. ՅԵՁԵԻՍՏՈՒԿԻ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0386575

№ 1436

Գրառնագիր

№ 5896(Р)

Եմագրատուն Հայկական գրադարանի Պատվեր № 370

891.715
12-62